

Yahudilerin nankörlüğü

Yahudiler, kendilerine sürekli ikram edilen ilâhî nimetlere şükretmek yerine daha da çamura batıyorlar, Hz. Musa'nın (A.S) dua etmesiyle türlü çeşitli nimetlere kavuşmalarına rağmen nankörlükte sınır tanımıyorlardı

Yahudiler, Mısır'daki esaret hayatlarının özlemin çektiler. Güzel ve hazırlıklardan çabucak usandılar. Sahrada Allâh'ın izniyle kendilerine taştan pınarlar fışkırmış ve gökten her gün ihtiyaçları kadar kudret helvası ve bildiğin indiği halde ruhlara kötülük işlemiş olan Yahudiler, Musa Aleyhisselâm'a başvurmak için yola düştüler. Yolda Yûşâ Aleyhisselâm ile karşılaştılar. Yûşâ Aleyhisselâm sordu.

"Nereye?"
 -"Musa Aleyhisselâm'a"
 -Niçin?"
 -"Biz kudret helvası ve bildiğin etinden usandık,"
 -"Ne isteyeceksiniz?"

"Bakla, mercimek, soğan, sarımsak ve salatalık gibi sebze ve hububât isteyeceğiz," dediler. Yûşâ Aleyhisselâm, Yahudileri, bu kötü düşüncelerinden vazgeçiremedi. Musa Aleyhisselâm'a geldiler ve şöyle dediler:

"Ey Musa! Bir çeşit yemeğe asla katlanamayız! Hemen bizim için Rabbine dua et de, yerin yetiştirmediğinden; sebzesinden, salatalığından, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından, çıkarsın" dediler. (1)

Musa Aleyhisselâm, büyük bir kahırla:

"Siz daha hayırlı olanı daha aşağı olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Haydi gidin Mısır'a aradığınız ve istediğiniz orada var" dedi. (2) Kimse yerinden kımlıdayamadı.

İNANÇSIZLIK BATAKLığıNA SAPLANDILAR

Esaret, korkaklık, tembellik, şüphe, endişe, kötü düşünce psikolojisinden bir türlü kurtulamayan Yahudiler, inançsızlık bataklığına saplanıp; kötüyü iyiye tercih etme ruh hâletinden bir türlü annamadılar. Büyük mucizeleri gördüler, yine tam iman etmediler. Şuursuz ve gâfil neslin değişmesi gerekirdi. Firavun'un zulmü, baskısı, eğitimi ve kültürü ile yetişen, Yahudilerin yok olup, onların yerine, Musa Aleyhisselâm'ın, sevgi, kardeşlik, birlik, beraberlik, eğitimi ve kültürü ile yetişen ilâhî emir ve yasaklara boyun eğebilecek zinde bir neslin yetişmesi için uzun bir zaman lazımdı. Firavunun korkusu

ilerine yerleşmiş kötü niyetli bütün Yahudilerin ölmesi ve onların yerine, cesûr, vatani için seve seve canını verebilecek bir topluluğun yetişmesi için kırk sene Yahudiler Tih sahrasında dolaştılar. Yaşı yirmimin üzerinde olan bütün Yahudiler öldüler. Yeni bir nesil yetişti. Bu yeni nesil başta Musa Aleyhisselâm olmak üzere, Hazret-i Hârun, Yûşâ Aleyhisselâm ve Hazret-i Kâlib iyi bir eğitim vermeye başladılar. Yeni kuşak, büyük bir rehabilitasyondan (3) geçti.

PARA İÇİN AMCALARINI ÖLDÜRDÜLER

İki Yahudi para için amcalarını öldürdüler. Ölüsünü götürüp, iki köyün hududuna attılar. Sabahleyin her iki köyden davacı oldular.

"Siz amcamızı öldürdünüz, verin kan parasını," diyorlardı. Yahudi kafası, hem amcalarının mirasına konacaklardı ve hemde köylülerden amcalarının kan bedelini alacaklardı. Her yönden karlı olacaklardı. İsrâil Oğulları aralarında öldürmüş olan adamın kâtilinin kim olduğunu bilmiyorlardı. Yahudiler, Musa Aleyhisselâm'a koşular.

"Allâh'a dua et de kâtilin kim olduğunu bize bildirin" dediler.

Musa Aleyhisselâm:

"Allâh size bir siğir kesmenizi emrediyor" dedi. Onlar, Musa Aleyhisselâm'a inanmadılar. Ona kızdılar: "Sen bizimle alay mı ediyorsun" dediler.

Musa Aleyhisselâm:

"İnsanlarla alay eden câhillerden olmaktan Allâh'a şüğünüm" dedi. (4)

Yahudiler:

"Bizim için, Rabbine dua et, bize siğir mâhiyetini bildirsin" (5) dediler. Musa Aleyhisselâm:

"Allâh, onun (siğirin) ne pek kart (yaşlı) ne de körpe, ikisi ortası bir siğir olduğunu söylüyor. Artık emrolduğunuz şeyi yapın." (6)

Yahudiler,

"Bizim için dua et de renginin ne olduğunu bize açık-

lasın" dediler. Musa Aleyhisselâm:

"Allâh, siğirin görenleri memnun edecek bir siğir olduğunu söylüyor, dedi. (7)

Yahudiler tekrâr, Musa Aleyhisselâm'a

"Bizim için Rabbine dua et de, bunun ne olduğunu bize bildirsin. Çünkü, bizce siğirler birbirlerine benzerler. Allâh dilerse biz elbette doğruyu buluruz" dediler. (8)

Musa Aleyhisselâm:

"Allâh, onun tarla sürüp boyunduruk altında ezilmemiş; ekin sulamamış kususuz alacasız bir siğir olduğunu söylüyor" dedi. Yahudiler:

"İşte şimdi gerçeği getirdin," deyip siğir (9) (bulup) boğazladılar. Az kalsın bunu yapmıyacaklardı. (10)

İnek kesildi. Herkes gözlerini fal taşı gibi açmış büyük bir hayrette Musa Aleyhisselâm'a bakıyordu. Acaba ne edecekti. Öldürülen kişi ile kesilen siğir arasında ne gibi bağ olabiliirdi?

Allâh, Musa Aleyhisselâm'a buyurdu:

"Onun (siğirin bir parçası ile ona (ölüye) vurun!)" (11)

Öldürülen adam dirildi. Kimlerin kendisini niçin ve nasıl öldürdüklerini söyledi. (12) Yine tekrâr öldü. (13)

PEYGAMBERE ZİNA İFTİRASI

İsrâil Oğulları, Tih sahrasında Yahudilerle çok uğraştı. Azgınlıktan ölemek için çok uğraştı. Saptan Yahudilerin başında Kârun geliyordu. Kârun, (14) Musa Aleyhisselâm'dan simyâ ilmini öğrenmişti. Kârun, simyâ ilminden faydalanarak ve Yusuf Aleyhisselâm zamanında kalma hazineleri bularak, son derece zengin olmuştu. Hazinelerin anahtarlarını ise sadece büyük bir kalabalık taşıyabiliyordu. Bir bayram, gündünde Kârun çevresiyle gezintiye çıktığı zaman, diğer İsrâil Oğulları ona imrendiler. Bir çokları Kârun'un yerinde olmayı temenni etti. Kârun'un süslü elbiseler içerisinde şımara şımara yürüdüğünü gören, İsrâil Oğullarının ileri gelenleri, Yûşâ Aleyhisselâm ve diğer kavmi, Kârûna:

"Ey Kârun! Şımarma! Bil ki Allâh şımaranları sevmez,"

(15) diye nasihat ettiler. Kârun:

"-Allâh'ın verdiği nimeti inkâr mı edeyim?" dedi. Onlar:

"-Allâh sana verdiğinden (nimetinden onun yolunda harçayarak) ahiret yurdunu (hayatını) iste; ama dünyadan da nasibini unutma. Allâh sana ihsan ettiği gibi sen de insanlara iyilik et. Yeryüzünde bozguncululuğu arzulama (fesat çıkar-ma) Şüphesiz ki, Allâh fesatçıları sevmez." (16) Buyurdular.

Yûşâ Aleyhisselâm, diğer İsrâil Oğullarına dönerek:

"-Kârun'a imrenmeyin! Kârun'un mali geçicidir. Allâh malı ona imtihan için verdi. Malının zekatını vermeyen, mal ile şımaran pinti ve cimri zenginden hayır gelmez. O malının hayrını göremeyecektir," dediye de kimseyi inandıramadı. İsrâil Oğulları Kârun'a hayran hayran bakıyorlardı...

Tevrât'ın inmesiyle zenginlerin mallarının dörtte birini zekât olarak vermek, farz kıldığı zaman, Kârun zekatı kabul etmedi. Kârun zekatı vermediği gibi, Musa Aleyhisselâm'a zinâ isnadında bulunmak üzere fahişe kadını, bin altın karşılığında tuttu.

Musa Aleyhisselâm, vaaz etmeye başladı:

"-Evlî bir kimse, zinâ ettiği zaman recim edilmesi; taşlanarak öldürülmesi farzdır!" dedi. Kârun, Musa Aleyhisselâm'a:

"-Bu kişi, sen olsan da, cezâ böyle mi?" diye seslendi.

Musa Aleyhisselâm:

"-Evet!" dedi. Kârun, Hazret-i Musa'ya:

"-Kavmin, seni, filan kadınla zinâ etti biliyor!" dedi. İddiasını ispat ettirmek için, daha önce hazırlanmış olduğu fahişeye ortaya çıkıp konuşmasını söyledi. Musa Aleyhisselâm, cemaatin içinde fahişeye yemin ettirerek doğruyu söylemesini söyledi. Bütün halk şaşkına döndü. Büyük bir heyecan ile kadının konuşmasını beklekti. Kadın ayağa kalktı:

"-Ey Musa! Sen benimle zinâ etmedin! Kârun size zinâ isnadında bulunmamı istedi!" dedi.

Musa Aleyhisselâm, Kârun'un yere batması için dua etti.

Kârun mali ile toprağa batıp gitti. (17)